

Протокол

№

гр. София, 14.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 14.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8011** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именно повикване и след спазване на разпоредбата на чл. 142, ал.1 от ГПК в 15.30 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛИТЕ А. М. К.-М. и И. Т. М. – редовно уведомени, не се явяват, представляват се от адв. Т., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Министър на земеделието, храните и горите – редовно уведомен, представлява се от юрк. Т., с представено по делото пълномощно.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ С. Г. К. – редовно уведомен не се явява.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА молба от 14.11.2022 г. от жалбоподателя, с която същият е изразил становище във връзка с направеното от ответника искане за спиране на производството по делото.

ДОКЛАДВА молба-становище от 16.11.2022 г. от ответника, с която е изразил становище по молбата на жалбоподателя.

ДОКЛАДВА последваща молба от 02.12.2022 г. от процесуалния представител на жалбоподателя.

ДОКЛАДВА молба от 06.02.2023 г. от вещото лице, с която уведомява съда, че не е изготвил заключение за дата на днешното съдебно заседание по посочените в молбата обстоятелства.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Поддържа представените становища. Да се предостави възможност на вещото лице да изготви и депозира заключение в срок.

СЪДЪТ във връзка направеното от страна на ответника в предходното съдебно заседание искане по реда на чл. 229, ал.1, т. 4 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК и като съобрази депозираните становища изразени от страните в тази връзка, намира следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалби на А. М. К. - М. и И. Т. М. срещу Акт за установяване на публично държавна вземане /АУПДВ/ № РД 05-79 от 22.07.2020 г. на Министъра на земеделието, храните и горите, с който на основание чл. 10 и чл. 38, ал. 1 във вр. с ал. 3 от Закона за държавните помощи, Решение на Европейската комисия С (2014) 6207 final от 5.09.2014 г. относно схема за помощ № SA.26212(2011/C) и №SA.26217(2011/C), приведена в действие от Република България при замените на горска земя, чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и във вр. с чл. 162, ал. 2, т. 6 и т. 9 , чл. 165 и чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс е установено за А. М. К. - М. и И. Т. М. солидарно публично държавно вземане, представляващо несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ, подлежаща на възстановяване в размер на главницата от 228 328 лв. и лихва в размер на 113686,58 лв., общ размер 342014,58 лв., за което е определен срок за доброволно изпълнение 14 дни от влизането в сила на акта.

В съдебно заседание на 25.10.2022 г. процесуалния представител на ответника юрк. Т. е направила искане за спиране на производството по делото до произнасяне на СЕС по направеното от Административен Съд В. преюдициално запитване. Изразява становище, че и трите въпроса, които са зададени, особено третия е от значение за правилното решаване на спора.

Жалбоподателите – ответници по молбата, представлявани от адв. Т. в депозирани по делото становища от 04.11.2022 г. и от 02.12.2022 г. изразяват становище, че искането за спиране на производството по делото следва да бъде оставено без уважение.

По делото е представено Определение № 1375/04.05.2022 г. постановено по адм. дело № 1785/2020 г. по описа на Административен съд Варна, от което се установява, че е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС), на основание чл. 267, § 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) със следните въпроси:

1. Следва ли да се изключи от обхвата на понятието за „предприятие“ бенефициер на неправомерно приведена в действие държавна помощ, вследствие сключен договор за замяна и получени поземлени имоти в горска територия-частна държавна собственост, който според годишните финансови отчети осъществява икономическа дейност като предлага стоки и услуги на дадения пазар, но в съответствие със съображение 127 от Решението на ЕК не осъществява пряка или непряка дейност със получената в замяна земя, поради наличието на обективна

възпрепятстваща забрана от вътрешното законодателство да променя предназначението на имота и да извършва строителство или продажба на изключената от горския фонд заменена земя .

2. Трябва ли разпоредбата на чл. 107 от ДФЕС да се прилага и тълкува в смисъл, че с оглед статута и в изпълнение критериите на „предприятие“, може да се приеме като правнорелевантен факт за осъществявана икономическа дейност заявеното и фактически описано инвестиционно намерение от бенефициер на неправомерно получена държавна помощ, което е предвидено да се реализира върху получените от сключена сделка за замяна държавни имоти-горска територия и се явява предпоставка за инициране на впоследствие образуваното административно производство за изключване на получените от строителството имоти , както и предвид събраните данни за наличие на приключила дърва фаза от административната процедура за предварително съгласуване, независимо от обстоятелството, че е възникнала обективна невъзможност за реализация на инвестиционното намерение, поради наложеният с решение на Народното събрание мораториум и впоследствие приетата законова разпоредба съдържаща изрична забрана, преграждаща възможността за промяна на предназначението и осъществяването на строителство върху придобитите от държавата имоти .

3. Трябва ли чл. 107 от ДФЕС и чл. 16, параграф 3 от Регламент /ЕС/2015/1589 на Съвета да се тълкуват в смисъл, че не допускат за целите на определянето на държавна помощ получена при замяна на имоти в горска територия-частна държавна собственост, националната правна уредба на § 1 а, т.2 и т.4 от ДР на ЗДС да възпрепятства формирането на пазарна цена на земята, като поставя за изчисление пазарни показатели и критерии за оценка, . които водят до отклонение от действителната стойност на земята и в този 1 смисъл тази национална правна уредба нарушава ли принципа на ефективност.

Видно от представеното по делото удостоверение е, че по направеното от Адм. съд В. преюдициално запитване пред съда на Европейския съюз е образувано дело №С-325/2022 по описа на СЕС Л..

Съдът намира, че отговорът на поставените в преюдициалното запитване въпроси и по-конкретно на въпрос № 3, поставен в преюдициалното запитване е свързан с настоящия казус и решението на СЕС има значение за правилното решаване на спора по делото. По аргумент от чл. 630 ГПК, преюдициалното заключение по поставените въпроси следва да са от значение за правилното решаване на делото, поради което съдът приема, че даденото тълкуване на СЕС по преюдициалното запитване по адм. дело № 1785/2022 г. на Административен съд Варна, следва да бъде съобразено и от настоящия съд при постановяване на съдебното решение. Съгласно изричната разпоредба на чл. 633 ГПК решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждение в Република България, поради което и настоящият състав намира, че делото следва да бъде спряно до произнасянето на СЕС по въпросите, поставени в преюдициалното запитване.

Водим от горното и на основание чл. 631, ал. 1 ГПК вр. чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК , приложим на основание чл. 144 АПК съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА производството по адм. дело № 8011/2020 г. по описа на Административен

съд София-град, до постановяване на Решение от Съда на Европейския съюз по дело № С-325/2022, образувано по отправено преюдициално запитване от Административен съд Варна по адм. дело № 1785/2022 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Р.България в 7-дневен срок от днес за страните.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.40 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: